

[Axel Christensen.]

ikke alene er som radikal Venstremand, men ogsaa som Haandværker, jeg stemmer for dette Lovforslag. Vi lægger overordentlig stor Vægt paa, at der fastsættes en længere Prøvetid end forhen, og at man i det hele taget har bygget Lovforslaget saaledes op, at man Fag for Fag ordner Lærlingeforholdene gennem faglige Udvalg og faglige Nævn. Efter Lovforslaget klarer man Svendepøverne ved Samarbejde mellem Mestre og Svende, og man klarer Spørgsmaalet om Læretidens Varighed, Lønspørgsmaal og forskellige andre Ting udelukkende ved Samarbejde mellem Fagets Mestre og Svende; endelig henviser Lovforslaget i visse Tilfælde til Lærlingeraadets og Ministerens Afgørelse. Det er Forhold, som jeg synes man fra Haandværkerkredse udmærket kan gaa med til, og som jeg er ganske sikker paa, at man vil blive glad for at arbejde under.

Der gives gennem hele Lovforslaget Fagets Folk en overvejende og afgørende Indflydelse, sideordnet med de sociale Bestemmelser. Jeg vil derfor tro, at man baade fra Fagforbundenes og Mesterforeningernes Side under den nye Lov vil sætte alt ind paa at gennemføre den bedst mulige Uddannelse af Lærlinge, hvilket er Hovedsagen. Dernæst faar man en Del andre Spørgsmaal løst paa den naturlige og praktiske Maade, som Haandværkerne altid forstaar at løse den Slags Spørgsmaal paa. Naar det i Lovforslaget er fastsat, at store vigtige Spørgsmaal skal løses under Medvirken af de forskellige til Loven knyttede Udvalg og Nævn, samt at enkelte Spørgsmaal til sidst afgøres af Ministeren, der har en indgaaende Forstaaelse af Fagforhold og Haandværkerforhold, tror jeg, Lovens Opbygning er baade god og forsvarlig. Jeg nærer i hvert Fald ingen Tvivl om, at der vil blive opnaaet et godt Resultat for alle Parter. Som jeg allerede har sagt, tror jeg, at en stor Del af de Besværinger, der stadig fremføres mod denne Lov, i Praksis vil blive gjort til Skamme, fordi Faget vil se det som en naturlig Opgave at tage saa praktisk som muligt paa alle foreliggende Spørgsmaal. Ud fra saadanne Betragtninger tror jeg, at en stor Kreds af Mestre ser paa Forholdene, og derfor ønsker man fra den Side gerne Loven gennemført. Jeg kan i Dag give Det radikale Venstres fulde Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for

Regeringspartierne for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes), som talte paa Partiet Venstres Vegne, vil med Hensyn til Spørgsmaalet i § 11 om Svendeprøve kunne se af Stk. 3 i Paragraffen, at der er givet Handelsministeriet al Mulighed for at kunne dispensere, baade saadan, at der eventuelt ikke skal aflægges Svendeprøve i et Fag, men ogsaa saadan, at en nærmere fastsat Prøve paa en faglig Undervisningsanstalt kan træde i Stedet. Det er Bestemmelser, der foreslaas sat ind i Loven netop for at give Mulighed for at fritage Handelslærlingene for en egentlig Svendeprøve paa samme Maade som Haandværkslærlingene inden for Fag med en virkelig faglig Prøve paa en Undervisningsanstalt, der kan siges at træde i Stedet. Det vil foregaa under Medvirkning af de faglige Udvalg, der nedsættes ved Forhandling med Handelsministeren, og der vil derfor ikke opstaa nogen Skævhed her.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem var saa overordentlig glad, fordi § 3, Stk. 3, er udgaaet, idet han fandt, at det, der i sin Tid stod i Forslaget, var noget af det mest umulige. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i en lang Aarrække har vi f. Eks. i Københavns Tekniske Selskabs Skoles Bestyrelse diskuteret Spørgsmaalet om den Udvikling, som Industrien er inde i, og som bevirker, at man specialiserer de enkelte Fabrikker saaledes, at et stadig stigende Antal af dem ikke er i Stand til fuldt ud at give Lærlingen en Uddannelse, han kan være tjent med, og gøre det muligt for ham at tage Arbejde i de flest mulige Virksomheder i Industrien. Denne Udvikling vil føre til, at man maa uddanne Lærlingene i forskellige Virksomheder. De meget store Fabrikker uddanner Lærlingene ved at flytte dem fra den ene Afdeling til den anden, men hvor der er Tale om mindre Virksomheder, Specialfabrikker, bliver Spørgsmaalet, om man overhovedet kan give dem Tilladelse til at uddanne Lærlinge, eller om man skal gaa den Vej, som mit oprindelige Forslag indeholdt Bestemmelser om i § 3, Stk. 3, og som gik ud paa at skabe det, vi under Forhandlingerne i Teknisk Selskabs Bestyrelse fra alle Sider var enige om engang maatte komme, det, vi kaldte for roterende Lærlinge, Lærlinge, der kommer rundt paa forskellige Virksomheder for at kunne lære saa meget, at de, naar de bliver udlært, ogsaa kan tage Arbejde i de flest mulige Virksomheder.

Det er et Problem af allerstørste Betydning for hele Lærlinguddannelsen, og vel